

et helt Aar, viste det sig ofte, at det igen kunde lønne sig at fiske i kort Tid paa dem, indtil de atter kun havde smaa Fisk.

Paa den Maade drives Fiskeriet nu, at man op søger de Steder, hvor de fleste og største Rødspætter ere at finde, der fisker man dem i saa Dage op. Sagten fortætted saar til andre Bladser, og havde man ikke lært med Fiskekutterne, der drive dette Fiskeri i Kattegat, at gaa rundt om Skagen i den bedste Aarstid og op søge Rødspætten paa Sjølands Vestkyst i Skagerak, vilde det have set endnu værre ud med Kattegats-Fiskeriets Udbytte, end det nu gør; thi ved at Fiskeriet i de bedste af Aarets Maaneder forlægges til Vestkysten, saar Kattegat lidt Fred og Rødspætterne Tid til at vokse. Den store Fiskefaas kan imidlertid meget let overkomme at holde Bestanden i Kattegat saaledes under Saksen, at Rødspætterne aldrig naa nogen ordentlig Størrelse, saaledes som de gjorde for 10—15 Aar siden. Thi naar det efter nogen Fraværelse fra en Fiskeplads viser sig, at der atter er kommen sælgeverdige Fisk paa den, kan dette som Regel kun forklæres ved, at de unge Fisk ere naaede at vokse op, saaledes at de kunne give et nogenlunde passende Udbytte. Kun i Skagens Nærhed (s. Eks. paa Herthas Plad) kan der tillige være Tale om Indvandring af Rødspætter fra Skagerak i større Maalestok, og dette sker dog heller næppe i meget høj Grad*).

Rødspætten holdes paa denne Maade nede under en vis Længde, ganske saaledes som man om Sommeren slaar en Græsplæne og stedse holder de enkelte Græsstraa under en vis Længde. Selvsølgelig er der dog nogle flere Individuer blandt Rødspætterne, der forstaar at gemme sig for „Maskinen“, end blandt Græsstraaene, men i Hovedsagen tror jeg rigtignok, at denne min Fremstilling passer paa Forholdene i Kattegat for Rødspættens og delvis ogsaa for Pig- og Slethvarrens og maaske Tungens Bedkommende.

Det er paa en Maade glædeligt, at man er kommen saa vidt, at man kan beherske Havets Fiskerigdom paa en saa fuldstændig Maade, og Maaden at fiske paa: tage de større Fisk og lade de smaa tilbage, er jo virkelig saa udmærket, at man end ikke kan behandle en Fiske dam, som man tør lægger, for at tage de Fisk man ønsker, efter bedre Principper. Men hvor kan det da være, at man stedse taler om Fiskeriets Ødelæggelse og kan paavise en stor Nedgang i Markedets Forsyning med god Fisk, og en stigende Misforholdelse hos Fiskefartøjssejere?

Svaret lyder simpelthen: Fordi man, for at blive i Billedet med Græsplænen, slaar Græsset lidt for kort, man fisker Rødspætterne $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, ja maaske 1 helt Aar for tidlig, før de have naaet en betydelig Salgs værdi. —

Naar en Mand tør lægger sin Karpedam og tager alle Karperne, saa er Dammen tom; men ikke desto mindre er der ingen, der her vil tale om Ødelæggelse, naar blot Manden sørger for to Ting:

1) at saa Karperne godt betalt;

2) at sætte Ungfisk i Dammen igen.

For at saa Karperne godt solgt, maa de være af en vis Størrelse og ellers i god Foderstand, og dette kan Karpeavleren let sørge for, da alle Fiskene i en saadan Dam pleje at være lige gamle og derfor nogenlunde ens store. Noget anderledes er det med Rødspætten; den fiskes i mange Størrelser og sorteres i Regelen ikke af Fiskeren paa denne Maade. Efter at Fiskeriloven er traadt i Kraft, sorteres nok de ganske smaa „Undermaalere“ fra, men alle de Fisk, der ere over Maalet, 8 Tommer til Haleroden, bringes i Vand, uagtet de fleste ikke have naaet den Størrelse, hvorved de pr. Pd. opnaa den højeste Salgs værdi.

I de Aaringer, hvor der var mange store Fisk, anlagdes Fiskeriets Drift paa dem; man har f. Eks. paa Skagen vist mig Rødspættegarn med en Maskevælde af 7 Tommer, og de vare brugte siden 1880 paa Nordkysten af Skagen; men efterhaanden som de store Rødspætter fangedes, maatte man for at saa Masse nok anlægge Fiskeriet paa mindre og mindre Fisk, og der kan aldeles ikke være Tale om at bruge Gylndergarn nu, undtagen deres Maske ere under 5". Paa Skagen synes man endog at have strakt sig langt ved at foreslaa en Maskevælde paa $4\frac{1}{2}$ ".

Det er en Selvsølgelse, at naar man, som det her forudsættes, kan fiske for Kraftigt, da har det meget for Totaludbyttets Værdi at bethyde, om man fisker Fiskene som Lille

*) Anm.: Man huske, at Rødspætter i Mængde kun leve fra Kysten og ud til ca. 50 (70) Favnes Dybde. Skagerak og de tilhørende norske Fjorde ere derfor næsten blottede for Rødspætter, med Undtagelse af de ved Sjølands nordvestlige Kyster liggende grunde Partier.